

ONTWERP VAN MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

1. Samenvatting

Dubbelbelastingverdragen (DBV) zijn de verdragen waarin twee staten of uitzonderlijk meer dan twee staten afspreken hoe zij de heffing van hun belastingen op elkaar afstemmen met als voornaamste doel te voorkomen dat eenzelfde belastbare materie tweemaal wordt belast.

Dit ontwerp van instemmingsdecreet kadert in de strategische doelstelling "Vlaanderen onderhoudt goede relaties met buitenlandse overheden" uit de beleidsnota Buitenlands Beleid, Internationaal Ondernemen en Ontwikkelingssamenwerking.

2. Situering

Voor uitgebreide achtergrondinformatie over dubbelbelastingverdragen (DBV's) wordt verwezen naar eerdere soortgelijke dossiers.

Een reeks adviezen van de Raad van State, afdeling Wetgeving, in 2010 verstrekt aan de federale overheid, heeft gesteld dat indien in belastingverdragen of wijzigende protocollen gewag wordt gemaakt van "belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende staten", deze bepaling niet alleen beperkt is tot federale belastingen of oneigenlijke gewestbelastingen die nog altijd door de federale overheid worden geïnd. Deze bepaling kan volgens de Raad van State eveneens slaan op deelstaatbelastingen die door de deelstaten zelf worden geïnd. Het gaat dus om gemengde verdragen.

De protocollen tot wijziging van dubbelbelastingverdragen handelen over het geheel van gewestbelastingen, dit wil zeggen zowel degene die zijn vermeld in de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, als degene die de gewesten (zouden) heffen op grond van de fiscale autonomie die artikel 170, §2, van de Grondwet hen toekent.

Artikel 2, §3, b) van de overeenkomst bepaalt dat de overeenkomst aan Belgische zijde van toepassing is op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting, de belasting van niet-inwoners en de aanvullende crisisbijdrage met inbegrip van de voorheffingen, de opcentiemen op die belastingen, alsmede de aanvullende belastingen op de personenbelasting.

Sinds de regionalisering van de onroerende voorheffing via de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, beogen DBV ook een gewestbelasting. De Vlaamse onroerende voorheffing werd sindsdien niet uitgesloten uit de werkingssfeer van DBV's. De onroerende voorheffing valt bijgevolg onder het toepassingsgebied van voorliggende overeenkomst.

Sinds de zesde staats hervorming mogen de gewesten ook opcentiemen heffen op de gereduceerde belasting Staat en verkregen ze bepaalde exclusieve bevoegdheden inzake personenbelasting. Daarnaast zijn ze ook bevoegd om belastingverminderingen, belastingkredieten en forfaitaire kortingen toe te staan binnen hun materiële bevoegdheden. De gewesten zijn dus gedeeltelijk bevoegd voor de personenbelasting. De dienst van de personenbelasting blijft evenwel een federale bevoegdheid.

Wat Vlaanderen betreft, is de overeenkomst volgens het nieuwe artikel 26 niet enkel van toepassing op de federale belastingen, maar ook op de andere belastingen die er (kunnen) worden geheven, zoals die van de Gemeenschap, het Gewest, de provincies en de gemeenten. Artikel 26, §1, luidt immers als volgt: *"De bevoegde autoriteiten ... wisselen de inlichtingen uit ... met betrekking tot de belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten of van de plaatselijke gemeenschappen daarvan ... De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2.*

3. Inhoud

De overeenkomst van 1996 zoals gewijzigd door het aanvullend protocol van 1998

Deze overeenkomst is een klassiek dubbelbelastingverdrag. Zij heeft in de eerste plaats tot doel dubbele belasting inzake belastingen op het inkomen te vermijden. Zij beoogt zo de positie van Belgische investeerders in Oezbekistan te verbeteren en België aantrekkelijker te maken voor Oezbeekse investeerders. De overeenkomst regelt ook de uitwisseling van inlichtingen tussen de belastingadministraties. Die inlichtingen zijn noodzakelijk voor de toepassing van de overeenkomst en van de interne wetgeving van de beide staten met betrekking tot de door de overeenkomst beoogde belastingen. Tevens bevat de overeenkomst bepalingen inzake non-discriminatie en onderling overleg.

het protocol van 2014

Het protocol wijzigt of vervangt een aantal artikelen van het gewijzigde DBV (1998) zelf. Het protocol telt slechts vier artikelen. Het voorliggende protocol tot wijziging van het DBV is voor de deelstaten in België van belang qua definitie 'bevoegde autoriteit' en de verruimde mogelijkheden tot het uitwisselen van fiscale inlichtingen .

4. Procedureverloop

4.1. Gemengd karakter en ondertekening

De Werkgroep gemengde verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), legde het gemengde karakter van het protocol met Oezbekistan vast tijdens haar vergaderingen van 16 maart 2011 en 28 maart 2012. Zowel de federale overheid als de gemeenschappen en de gewesten worden respectievelijk bevoegd geacht.

Overeenkomstig de beslissing van de ICBB van 9 juli 2008 worden de leden van de ICBB geacht met de in de WGV bereikte consensus in te stemmen, behoudens bezwaar binnen de dertig dagen na de notificatie van het verslag. De federale minister van buitenlandse zaken deelde in brieven van 5 juli 2011 en 21 juni 2012 mee dat de beslissingen overeenkomstig de geschetste procedure werden goedgekeurd.

Het voorliggende protocol werd ondertekend volgens formule 1 (de medeondertekening) van de ICBB.

4.2. Het advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

(p.m.)

4.3. Het advies van de Raad van State, afdeling Wetgeving

(p.m.)

II. TOELICHTING BIJ DE GECOÖRDINEERDE TEKST VAN DE OVEREENKOMST

Hoofdstuk I – Werkingssfeer van de overeenkomst

Artikel 1 bepaalt dat de overeenkomst van toepassing is op personen die inwoner zijn van één of van beide overeenkomstsluitende staten.

Artikel 2 geeft een overzicht van de belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is. In België is deze overeenkomst van toepassing op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting, de belasting van niet-inwoners en de aanvullende crisisbijdrage met inbegrip van de voorheffingen, de opdecimen en opcentiemen op die belastingen en voorheffingen, alsook de aanvullende belasting op de personenbelasting.

De overeenkomst is ook van toepassing op alle identieke of in wezen soortgelijke belastingen die na de datum van ondertekening, naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde overheden van de verdragspartijen zullen elkaar in kennis stellen van belangrijke wijzigingen in hun regelgeving inzake belastingen.

Hoofdstuk II - Begripsbepalingen

Artikel 3 geeft een reeks begripsomschrijvingen, onder meer een definitie van de overeenkomstsluitende staten, hun grondgebied, de bedoelde rechtssubjecten, de bevoegde autoriteit en het internationale verkeer. Dit artikel werd gewijzigd door artikel 1 van het wijzigingsprotocol van 2014. Onder 'bevoegde autoriteit' verstaat men voortaan, wat België betreft, *"naargelang het geval, de Minister van Financiën van de federale Regering en/of van de Regering van een Gewest en/of een Gemeenschap, of zijn gemachtigde vertegenwoordiger"*.

Artikel 4 bepaalt wat bedoeld wordt met "inwoner van een overeenkomstsluitende staat".

Artikel 5 betreft de vaste inrichting van een onderneming.

Hoofdstuk III: Belastingheffing naar het inkomen

De artikelen 6 tot en met 21 hebben respectievelijk betrekking op inkomsten uit onroerende goederen, waaronder de onroerende voorheffing waarvoor de Vlaamse overheid bevoegd is (artikel 6), ondernemingswinst (artikel 7), internationaal vervoer (artikel 8), afhankelijke ondernemingen (artikel 9), dividenden (artikel 10), interest (artikel 11), royalty's (artikel 12), vermogenswinst (artikel 13), inkomsten uit zelfstandige beroepen (artikel 14), inkomsten uit een dienstbetrekking (artikel 15), tantièmes (artikel 16), inkomsten van artiesten en sportbeoefenaars (artikel 17), pensioenen (artikel 18), inkomsten uit overheidsfuncties (artikel 19), betalingen aan studenten (artikel 20) en andere inkomsten (artikel 21).

Hoofdstuk IV: Belastingheffing naar het vermogen

Artikel 22, §1, bepaalt dat vermogen uit onroerend goed mag worden belast in de staat waar dat goed is gelegen. Vermogen dat bestaat uit roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van de permanente bedrijfszetel van een onderneming van de ene overeenkomstsluitende staat in de andere overeenkomstsluitende staat, mag worden belast in de andere staat (artikel 22, §2). Schepen en vliegtuigen en het roerend goed gebruikt in internationaal verkeer mogen slechts worden belast in de verdragspartij waar de bedrijfsleider zijn woonplaats heeft (artikel 22, §3). Andere bestanddelen van vermogen van een inwoner van een partnerstaat zijn slechts daar belastbaar (artikel 22, §4).

Hoofdstuk V: Wijze waarop dubbele belasting wordt vermeden

Artikel 23 bevat een reeks maatregelen die in Oezbekistan, respectievelijk in België, moeten worden toegepast tot het voorkomen van een dubbele belasting.

Hoofdstuk VI: Bijzondere bepalingen

Artikel 24 bevat het beginsel van non-discriminatoire behandeling. Inwoners of bedrijfszetels van de ene verdragspartij mogen niet minder gunstig worden behandeld dan die van de andere verdragspartij.

Artikel 25 houdt een regeling van geschillen in, hetzij een eenzijdige regeling, hetzij een met wederzijdse instemming van de verdragspartijen. Elke persoon die van oordeel is dat de maatregelen van een verdragspartij of van beide verdragspartijen leiden tot een belastingheffing die in strijd is met verdragsbepalingen, kan, binnen de drie jaar nadat hij in kennis is gesteld van de maatregel, het bezwaar voorleggen aan de bevoegde overheid van de overeenkomstsluitende staat waarvan hij inwoner is.

Artikel 26 regelt de uitwisseling van inlichtingen en werd vervangen bij artikel 2 van het wijzigingsprotocol.

De eerste paragraaf bepaalt dat de bevoegde overheden van de verdragspartijen de inlichtingen uitwisselen die naar verwachting relevant zullen zijn voor de uitvoering van de verdragsbepalingen of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort of benaming die worden geheven ten behoeve van de verdragsluitende staten of van de plaatselijke gemeenschappen daarvan. De gegevensuitwisseling wordt niet beperkt door artikel 1 en 2 van het DBV. De overige paragrafen van dit artikel bevatten bepalingen over het verzamelen en het gebruik van de uitgewisselde inlichtingen, zelfs die welke in het bezit zijn van een bank, een andere financiële instelling, een trust of een andere gemachtigde.

De overeenkomstsluitende staten verlenen elkaar bijstand voor de betekening en de invordering van hun belastingvorderingen (artikel 27).

Artikel 28 stelt dat de verdragsbepalingen in geen geval de fiscale voorrechten aantasten die leden van diplomatieke vertegenwoordigingen en consulaire posten genieten.

Hoofdstuk VII: Slotbepalingen

Artikel 29 stelt dat de overeenkomst in werking treedt de vijftiende dag na de datum van de uitwisseling van de respectieve akten waarbij de ene partij aan de andere partij meldt dat haar interne procedure is beëindigd. Voor de toepassing van de verdragsbepalingen wordt een onderscheid gemaakt tussen bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten, andere belastingen geheven naar het inkomen en belastingen geheven naar het vermogen.

De overeenkomst blijft voor onbepaalde tijd van kracht, maar de partijen kunnen elkaar op de hoogte brengen dat zij de overeenkomst wensen te beëindigen door middel van een voorafgaande kennisgeving vanaf een termijn van vijf jaar vanaf de datum van inwerkingtreding (artikel 30).

De overeenkomst, het aanvullende protocol en het wijzigende protocol werden opgemaakt in het Engels. Het wijzigende protocol zal een integrerend deel van de overeenkomst uitmaken en blijft van kracht zolang de overeenkomst zelf van kracht blijft (artikel 4 van het wijzigingsprotocol).

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Bart TOMMELEIN